

Bilgelik

Öyküleri

Murat Çiftkaya

GENÇ HAYAT

İçindekiler

Kardeşler Ve Arkadaşların Dünyasından Öyküler

“Geleceğini Biliyordum”	13
“Kimseye Söyleme!”	15
Çobanın Rüyası.....	18
Dostluk Sınavı	22

Bilgelerin Dünyasından Öyküler

Pencere ve Ayna.....	27
Başka Türden Bir Doktor.....	29
Gökten İnen Yağmur Gibi	31
Güneşi Eliyle Kapamak	33
Apaçık Şeyler	35
Âlimin Kavuğu.....	37
Dünyayı Kirlerinden Arındırmak	39
Deli.....	41
Bakışını Değiştirmek.....	42
Okul.....	44
Aynı Gerçek, Farklı Yorumlar	45

Yol ve Yolcuların Dünyasından Öyküler

Kaç Saatte?	49
“Düşündüğün Gibi”	50
Taş Suyuna Çorba	53
Nehrin Bu Yakası	56
”Sadece Üç Sene Yaşadı”	58

Erdemli Öyküler

Cennetin Kapıları	63
Zehir	65
Hakikat Sarayında Defile Var!	70
Siyaset	73
“Hediye” Kime Ait?	76
Suyun Üstünde Yürüyen Adam	78

Hırsızların Dünyasından Öyküler

“Erken Kalk!”	83
Diken	85
Şeftali Çekirdeğindeki Hakikat	87

Hayır - Şer Öyküleri

Öbür Dünyaya İğne Götürmek.....	95
“Bu da Gelir,Geçer”	98
Üç Soru.....	105
Yakınmak veya Sığınmak.....	110

Ölüm - Kalım Öyküleri

“Bana İhtiyacı Vardı”	115
Kardeşin Duası	117
Ölecek miyim?.....	121
Hayat Mucizesi	123

Öykülerle Hayat Dersleri

O Ana Adanmak.....	129
Tıpkı Evlilik Gibi.....	132
Kelebek Etkisi	134
Hücrede Golf Dersleri	137
Taşın İçindeki Heykel.....	140
Bahar Sürprizi.....	143
Ekmek ve Mücevherler	146
Alın Terinin Değeri	148
Temizlikçi.....	151

Büyük İsimler Ve Büyük Hakikatlerin Öyküleri

Tek Duada Üç Dilek.....	155
Hz. İbrahim ve Yaşlı Adam.....	156
Hz. Nuh ve Çirkin Köpek.....	158

Önsöz

Bilgelik Öyküleri yürek sıcaklığında öyküler sunuyor okuruna. Hayat dersleriyle yüklü bilgece öyküler... Öykü dizimize başlarken bir temennimiz vardı: Sadece belli bir kesimin, yaş grubunun değil, herkesin okumaktan zevk alacağı kitaplar hazırlamak. Şükürler olsun ki bu temennimiz gerçek oldu. Öykü kitaplarımız yıllardır her yaştan, her seviyeden okuyucunun beğenisini kazandı. Tabii ki özellikle gençlerin bu kitapları bağrlarına basması bizi daha çok sevindiriyor. Bugün öykü kitaplarımızın birçok okulda yardımcı ders kitabı olarak okutulduğunu bilmek; öğrencilerimiz kadar öğretmenlerimizin de onları severek okuması, bizi yeni çalışmalar için teşvik ediyor. Dizinin diğer kitapları gibi Bilgelik Öyküleri'ni de beğeneceğinizi umuyoruz.

Murat Çiftkaya

Kardeşler ve Arkadaşların
Dünyasından Öyküler

“Geleceğini Biliyordum”

Savaşın en sıcak günlerinden biriydi. Askerlerden biri, en iyi arkadaşının yaralandığını gördü. O sırada üstlerine vızır vızır kurşunlar yağlıyordu ve insanın siperden başını bile çıkarması mümkün değildi.

Asker, teğmenin yanına sürünerek gitti ve,

“Komutanım, siperden çıkıp arkadaşımı buraya getirmek istiyorum, izin verir misiniz?” dedi.

Teğmen, duyduklarına inanamıyordu. Bu kurşun yağmuru altında siperden çıkmak, bile bile intihar olurdu. Teğmen,

“Emin misin?” diye sordu askere. “Gitmene değer mi? Arkadaşın o kadar çok kurşuna hedef oldu ki emnim çoktan ölmüştür.”

Asker ısrar ediyordu. Teğmen sonunda izin vermek zorunda kaldı.

Asker, o korkunç yaylım ateşi altında siperden fırladığı gibi hiçbir kurşuna hedef olmadan arkadaşının yanına ulaştı. Sonra, arkadaşını sırtladığı gibi koşa koşa siperine geri döndü. Arkadaşını yere uzattı.

Teğmen, kanlar içindeki askeri muayene etti. Sonra ümitsizlik içinde, onu sipere taşıyan diğer askere döndü ve,

“Sana değmez demiştim. Bak ölmüş.”

O sırada, çömelmiş ve gözlerinden sicim gibi dökülen yaşlarla yüzü ıslanan asker, başını iki yana salladı:

“Değdi komutanım.”

“Nasıl değdi? Görmüyor musun, arkadaşın ölmüş.”

“Gene de değdi, komutanım. Çünkü yanına ulaştığımda henüz son nefesini vermemişti. Onun son sözlerini duymak benim için dünyaya bedeldi.”

Asker, daha sonra, yaralı arkadaşının son sözlerini hıçkırığa hıçkırığa tekrarladı:

“Geleceğini biliyordum.” demişti arkadaşı, “Geleceğini biliyordum!”

“Kimseye Söyleme!”

Bir zamanlar, Nabek ve Dagar isminde iki arkadaş ve komşu, büyük bir çölün kenarında yaşarlardı. Nabek’in çok güzel, paha biçilmez cins bir atı vardı. Atın rengi, duruşu, koşması görenleri hayran bırakıyordu. Dagar da bu atı çok beğeniyor ve gece-gündüz ona sahip olmanın hayalini kuruyordu. Nabek arkadaşı olduğu hâlde, bu düşünceye bir türlü engel olamıyordu.

Sonunda, bir gün Nabek’in yanına gidip atı ona satmasını istedi:

“Dünyadaki bütün altınları ve elmasları bana getirsen, bu atı yine de satmam.” diyen arkadaşı, Dagar’ın teklifini reddetti. Bu cevapla hayal kırıklığına uğrayan Dağar, ne olursa olsun o atı ele geçirmeye karar verdi.

Bir gün, bir dilenci kılığına girdi, yüzünü örttü ve Nabek’in her gün geçtiği yolun kenarında oturup bek-

Murat iftkaya

lemeye başladı. Nabek yaklaştığı sırada, sızlanma sesleri çıkararak yardım istedi. A ve susuzmuş gibi davrandı. Nabek, adım atacak gücü olmadığını düşündüğü bu fakir dilenciye acıyarak durdu. Onu köye kadar götürmek ve yiyecek-içecek vermek üzere atına bindirdi, kendisi atın yanında yürümeyi tercih etti.

Dagar, ata biner binmez dizginleri eline geçirdi ve atı mahmuzlayarak dörtnala koşturmaya başladı. Bir taraftan da, arkasına dönüp bağırdı:

“Ben Dagar’ım. Bu atı bir daha asla göremeyeceksin Nabek!”

Nabek, Dagar’ın ardından koşmadı. Onun yerine bağırarak şöyle dedi:

“Dagar! Bir dakika dur! Senden bir şey iste-yeceđim.”

Arkadaşının yürüyerek kendisini yakalayamayacağından emin olan Dagar, atı durdurdu ve onun konuşmasını bekledi.

Nabek, Dagar’a řöyle seslendi:

“Evet, atımın sahibi artık sensin. Ama lütfen o atı nasıl ele geçirdiğini kimseye söyleme.”

“Neden?” diye sordu Dagar.

“Eğer insanlar senin beni nasıl kandırıldığını öğrenecek olurlarsa yolda kalmışlara, dilencilere, zor durumdaki insanlara yardım etmek için durmayacaklar. Atlarının çalınmasından korkacaklar. Ve bu yüzden birçok masum insan çölde kalıp ölecek. İnsanlar yolda karşılaştıkları kişilere artık hiç güvenmez hâle gelecekler.”

Dagar bu sözleri dinledi ve uzun bir süre bir şey söylemedi. Sonra, attan indi ve onu komşusuna geri verdi. Daha sonra, birlikte Nabek’in çadırına gidip orada bir barış sözleşmesi yaptılar ve sonsuza dek arkadaş kalmak için yemin ettiler.